

[Poul Møller.]

betale dem med det, man har sparet op og lagt over i nationalbanken på en eller anden konto, hvor det nu er. Man kan kun betale dem tilbage ved at kræve dem op en gang til hos borgerne.

Dette giver en stærk forringelse af kapitalbudgettet, og vi ser derfor, at finansministeren kun kan få et nettokasseoverskud i det kommende finansår på 300 mill. kr. mod 675 mill. kr. i indeværende år. Finansministeren siger imidlertid i sin fremsættelse, at disse 675 mill. kr. er ikke nok: de penge, jeg ikke har, er ikke nok, jeg skal derudover have nogle flere; først skal jeg have den fugl, der sidder lige udenfor på altanen, derefter skal jeg have dem, der sidder på taget, og så dem, der er helt oppe i luften; før er jeg ikke tilfreds. Overskuddet skal altså være større end de budgetterede 300 mill. kr. og større end de 675 mill. kr., vi har i dag. Ja, vi skal op et sted omkring de 800 mill. kr. mindst, siger den højtærede finansminister, og hans ord står sikkert til troende i den henseende, i hvert fald er de nok en subjektiv sandhed.

Alene for at konjunkturpolitikken kan være i balance, skal vi altså have 400 mill. kr. indtægter, som ikke er omfattet af budgettet. Så skal vi have ny dækning til tjenestemændenes efterslæb fra den 1. juli, så skal vi have landbrugsstøttemillionerne, og så skal vi endelig have penge til den beskedne skattelettelse, den højtærede finansminister stiller forslag om. Det vil sige, at vi skal have i alt ca. 1.400 mill. kr. mere, end finanslovsforslaget omfatter. Der til kommer de 400 mill. kr., finansministeren fik i går; de skal altså også lægges ovenpå. De er altså nu skaffet.

Derfor står vi over for en fortvivlet finanspolitisk situation. Finanslovsforslaget er ganske urealistisk. Vi står over for at skulle skaffe langt flere penge eller skære betydeligt dybt ned på udgiftsposterne. Hvis jeg skal følge finansministerens forudsætning, er det vel meningen, at der skal skaffes disse omkring 1.400 mill. kr., for at det foreliggende lovforslag på 375 mill. kr. i skattelettelse på de direkte skatter skal kunne gennemføres, og derfor siger jeg, at der er ikke noget proportionsforhold imellem disse to talstørrelser. Vi befinder os altså i den alvorligste statsfinansielle

krise, jeg har oplevet i de 14-15 år, jeg har været medlem af det høje ting.

Hvis vi gør det op med de tal, jeg her har nævnt, vil det sige, at statsindtægterne i det kommende finansår vil overstige 15 milliarder kr. imod 12,4 milliarder kr. i det finansår, vi befinder os i. Det første spørgsmål, man derfor ved denne skattedebat kan stille, er, om denne voldsomme vækst på 2,6 milliarder kr. i statsindtægterne kan bæres på ét år, om vi kan vente, at produktionsstigningen, befolkningens indtjeningsevne, vil være i stand til at møtte den højtærede finansminister, således at han kan gå fra bordet og have fået, hvad han ønsker. Det er naturligvis nødvendigt for overhovedet at skønne over, om vi kan klare denne statsfinansielle krise, at man ser på udgiftssiden. Det ærede medlem hr. Thestrup vil på mit partis vegne under finanslovdebatten beskæftige sig stærkt med dette spørgsmål.

Vi har ud over dette problem vismændenes skøn, som nok kan forvirre en og anden. Jeg skal ikke i dag, dagen efter, at vi har modtaget denne mærkelige redegørelse fra vismændene, udtale mig om den, men jeg kan i hvert fald se, at hvis deres skøn skal følges, bliver opgaven ikke mindre for det høje folketing, for så siger man faktisk, at det er her, det skal finde sted, og ikke ude på arbejdsmarkedet. Det er en konklusion, som jeg ikke er enig i. Jeg mener, vi må håbe på, at indkomstdannelsen holdes i ave, således at vi ikke til de problemer, vi allerede har, skal føje nye statsfinansielle problemer.

Herved kommer man ind på spørgsmålet om, hvorvidt overskudsstigningen, som finansministeren ønsker, er nødvendig, og om mere vil blive nødvendigt, eller om vi kan nøjes med mindre. Det afhænger i høj grad af, hvordan indkomstdannelsen vil blive i samfundet, og hvordan den samfundsøkonomiske stilling i det hele taget tager sig ud hen på foråret, når vi skal vedtage dette udskrivningslovsforslag. Men hvis finansministeren nu har ret i sine forudsætninger, hvorfra kan vi så hente de manglende 1.400 mill. kr.? Når vi tænker på, hvordan alle kilder efterhånden er ved at blive udtørret, så trænger vi måske ikke så meget længere her i landet til vismænd, men måske snarere til troldmænd. En